

HET HUIS

Een pastorie met potentie

Heleen Bastiaensen moest even door de gedateerde kleuren van hun pastorie heen kijken om te beseffen dat zij en man Edwin hun droomhuis hadden gevonden. Eén puntje: het stond in een ander land, en nog middenin een dorp ook. Na een fikse schilderbeurt hebben ze er hun draai helemaal gevonden.

FOTOGRAFIE BENNO DE WILDE STYLING
JOYCE STERK TEKST ELYNE VAN RIJN

BEWONERS: HELEEN BASTIAENSEN (41), EDWIN LIPPERTS (41), ROELAND (8) EN SIMON (4)
BEROEP: HELEEN IS PHOTO ARTIST EN MAAKT CREATIEVE PORTRETTEEN VAN KINDEREN, EDWIN IS APOTHEKER
SOORT HUIS: PASTORIE
VERDIEPINGEN: 3
BOUWJAAR: 1904
PLAATS: ESSEN, BELGIË
WEBSITES:
HELEENBASTIAENSEN.COM

'ALLEEN HET HOUTWERK IS
WIT. HET HUIS HOEFDE NIET
NÓG GROTER TE LIJKEN'

Emigreren

'We hadden nog maar net besloten om groter te gaan wonen, toen Edwin thuiskwam met de mededeling dat hij ons droomhuis had gevonden. Middenin een dorp in België. Ja, ja. Het was dan misschien maar 8 kilometer bij ons oude huis vandaan, maar wel over de grens én in een dorp. Erg enthousiast was ik niet, maar ik ben toch gaan kijken. Gróót, dat was mijn eerste indruk. En het interieur was vreselijk. Maar toen ik eenmaal door de bruine en groene kleuren heen keek, kon ik eigenlijk niet anders dan het met Edwin eens zijn: deze pastorie was echt prachtig. Ons droomhuis! We hebben veel moeten veranderen om er een geheel van te maken. En ik wilde er pas wonen als alles af was. Zoveel had ik wel geleerd na een van mijn vroegere huizen in Utrecht, waar de verbouwing een tienjarenplan was. Dat nooit meer! Edwin gaat elke dag op de fiets naar Roosendaal, waar zijn apotheek staat. Zo grappig, want het is dan misschien een kippeneindje, maar wel naar een ander land!'

Juf met een stopbord

'Sinds een paar jaar werk ik als zelfstandig *photo artist*. Ik maak eigen werk en doe daarnaast opdrachten. Vaak zijn het kinderportretten en het vertrekpunt is altijd een foto. De kinderen gaan samen met mij aan de slag om de foto's te beschilderen, of tekeningen te maken. Wat ze hebben gemaakt, voeg ik op de computer samen met de foto en zo ontstaat een uniek portret waaraan het kind zelf heeft meegewerkt. Dat doe ik allemaal vanuit huis. Heerlijk, maar ik vind het vaak wel moeilijk om de knop tussen werk en moederschap om te zetten. Het huishouden loopt natuurlijk ook gewoon door. Nu de kinderen op school zitten, kan ik gelukkig flexibel werken. Als ik het heel druk heb, gaan ze naar de naschoolse opvang, anders niet.

Edwin en ik wilden de kinderen wel graag overplaatsen naar een Belgische school, anders blijven we toch import-Hollanders. Dan kom je er nooit in bij de Belgen. Voor Roeland betekende dat een flinke verandering: in Nederland zat hij op een heel vrije school en hier is alles tot in de puntjes geregeld. Zo heeft zijn school een uitgang voor lopers en fietsers en een uitgang voor ouders die met

de auto komen. Een tikkeltje verwarrend. Ik ben zelfs een keer teruggefloten door een juf met een stopbord, omdat ik de verkeerde uitgang inliep. Eerst komen namelijk de fietsers en daarna pas de lopers. In Nederland loop je het schoolplein op en kun je gewoon je kind ophalen. Wist ik veel!

Rood bij kaarslicht

'We hebben heel bewust gekozen voor veel kleur in huis. Het houtwerk is overal wit geschilderd, maar witter hoefde het niet voor mij; dan zou het huis nog groter lijken.

Door het rood is de woonkamer heel warm. Het geeft 's winters met een paar kaarsen aan een heerlijk knus gevoel. De kamers boven hebben allemaal een andere kleur; blauw en groen voor de jongens. Ik vond het wel belangrijk dat het huis ook echt voor de kinderen zou worden, een plek waar ze lekker kunnen spelen. De zolder is helemaal hun plek, waar ze eindeloos hun gang kunnen gaan. Toch spelen ze ook vaak beneden. Ze knutselen graag aan de eettafel – echt kinderen van hun moeder. Ik heb altijd allerlei stoffes, mooie papertjes, verf en kleurpotloden op voorraad. Al hun kunstwerken bewaar ik, en de mooiste hang ik op. Dát maakt dit huis thuis. En de ruimte hier is natuurlijk heerlijk. We hebben, zeker voor Nederlandse begrippen, echt een megatuin. Een paradijs voor de jongens.'

**'HET MOEST
OOK ECHT EEN
HUIS VOOR DE
KINDEREN
WORDEN.
DE ZOLDER
IS HELEMAAL
HUN PLEK'**

